

Справа «Бойле проти Сполученого Королівства» (Boyle v. the United Kingdom)

У рішенні, ухваленому 28 лютого 1994 року у справі «Бойле проти Сполученого Королівства» після того, як було досягнуто примирення між урядом Сполученого Королівства та заявником, Суд постановив:

- виключити справу зі свого провадження.

Обставини справи

Заявник, п. Бойле, британський громадянин, що проживає в Блекбурні, Ленкешир. 2 лютого 1989 року матір племінника п. Бойле було позбавлено права опіки згідно з наказом про безпеку (місця перебування дитини), оскільки існувала підозра, що вона здійснювала сексуальні домагання щодо сина. Наступного дня матір дитини було заарештовано та звинувачено в сексуальних домаганнях, але згодом Королівська прокуратура вирішила не висувати офіційного звинувачення проти неї за недостатністю доказів. 26 квітня 1989 року Суд у справах неповнолітніх видав розпорядження про передачу опіки над дитиною органам місцевої влади, вирішивши, що сексуальні домагання були очевидними.

У заявника завжди були близькі стосунки з дитиною. Суду в справах неповнолітніх його було охарактеризовано як доброго кандидата на роль батька для хлопчика.

У вересні 1989 році п. Бойле було дозволено відвідувати дитину, але згодом він був позбавлений цього права, оскільки продовжував заперечувати злочинні наміри своєї сестри (матері дитини).

У липні 1991 році окружний суддя дозволив заявнику усиновити дитину за згодою матері. Суддя критично поставився до висновків органів місцевої влади щодо зловживань матері. У жовтні 1991 році заявник звернувся до окружного суду за дозволом поновити контакт з дитиною, але в лютому 1992 році його прохання було відхилено. У липні 1992 році матір хлопчика повідомили про припинення процедури усиновлення. У листопаді 1993 році заявника поінформували про намір органів місцевої влади відновити стосунки між ним і його племінником.

Зміст рішення Суду

Уряд Сполученого Королівства повідомив Секретаря Суду про те, що згода була досягнута з наступних питань:

- а) уряд зобов'язався виплатити заявнику суму в розмірі 15 000 фунтів стерлінгів, а також судові витрати в розумних межах;
- б) уряд зазначив, що Закон про дітей 1989 року отримав Королівське схвалення 16 листопада 1989 року; 16 листопада 1991 року цей закон вступив у силу; секція 34 його дає право будь-якій особі домагатися дозволу Суду мати контакт із дитиною, що перебуває під опікою міської влади;
- с) уряд також шкодував про те, що до вступу в дію секції 34 (3) Закону про дітей 16 листопада 1991 року заявник був позбавлений права звертатися до суду щодо надання йому можливості підтримувати стосунки з племінником.

Спостерігач від Комісії не висловив заперечень щодо досягнутої згоди, і Суд не бачив жодних підстав для подальшого розгляду справи та виключив її з реєстру справ.

Реферативний переклад з англійської мови та опрацювання рішення здійснено у Львівській лабораторії прав людини і громадянина НДІ державного будівництва та місцевого самоврядування АПрН України О. О. Бекетовим, Р. М. Москалем, Н. П. Ничай, М. Ю. Пришляк, Т. І. Пашуком, М. Б. Рісним, А.-М. Я. Хом'як.